

Posudek bakalářské práce

Matěj Bendl: *Japonská imigrační politika*

V rámci současných debat ohledně evropské imigrační krize určitě stojí za to se podívat na přístupy k problému imigrace v jiných *demokratických* státech mimo Evropu. Zde je zajímavým případem Japonsko, které je zároveň vyspělou a bohatou demokracií, ale také státem, který absorbuje neznatelnou část světových migračních proudů, přičemž velkou roli tom hraje velice přísná japonská imigrační politika, spolu s obecným konsenzem v rámci politických elit ohledně škodlivosti potenciálně větší budoucí míry imigrace na japonské ostrovy. Cílem práce Matěje Bendla je právě chopit se úkolu analyzovat japonskou imigrační politiku, přičemž si ve své práci vytkl za cíl odpovědět na dvě výzkumné otázky, týkající se příčin stále přetrvávající japonské nechuti vůči vyšší míře imigrace.

Nejprve autor popisuje vývoj ekonomické, sociální a politické modernizace Japonska od období Meidži koncem 60. let 19. století. Následně se věnuje detailům demografické změny a jejích následků na japonskou politiku a společnost. Poté se dostává k tématu imigrační politiky, kde se zabývá některými statistickými údaji v souvislosti se situací japonské vnitropolitické scény. Nakonec v poslední části před závěrem práce se autor věnuje analýze příčin silně antiimigrační japonské politiky, přičemž v centru jeho pozornosti jsou vlivy specificky japonského politického systému a vlivy kulturní. Autor přesvědčivě vysvětluje, proč je nutná změna imigrační politiky, pokud má být alespoň částečně vyřešen problém japonského populačního úbytku. Na druhou stranu bych očekával, že část, která se snaží uchopit kulturní vlivy na japonskou obecnou nedůvěru vůči cizincům, bude jistě delší a její obsah hlubší.

Práce je logicky členěna, i když mám za to, že autor nemusel věnovat tolik místa prvotnímu popisu historických okolností, spolu s tak detailním popisem japonských politických institucí. Ušetřené místo mohlo být věnováno analýze příčin japonské migrační politiky. Z jazykového hlediska na řadě míst práce nacházíme chyby v interpunkci nebo stylistická pochybení. Autor práce používá kvalitní literaturu, v některých pasážích se ale stejně nedokáže zabránit dojmu, že by na podepření svých tezí vyžadovala větší materiálovou „základnu“. To se týká zejména historických pasáží, kde je absence většího počtu literatury, nebo v některých částech o imigrační politice. Vážnější je absence snahy o generalizace závěrů, které autor získal při svém výzkumu Japonska. Samozřejmě, důkladnému zhodnocení této problematiky by musela být věnována samostatná práce, ale i tak mohl autor přeci být jen krátce zhodnotit

relevanci jeho závěrů pro imigrační politiku EU či jiná aktuální témata spojená s imigrací. Nevím tak ani například, zda jsou závěry ohledně Japonska vůbec zobecnitelné na kterýkoliv obdobný případ. Souvisí to rovněž se slabým teoreticko-metodologickým uchopením práce. Autor nehledal konkrétnější teoretická východiska pro obecnější „zarámování“ svého výzkumu.

Práce sice vykazuje výše zmíněné nedostatky, ale přesto i tak splňuje všechny náležitosti kladné a úspěšně zvládnutou bakalářskou práci a proto ji také doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 30. 5. 2016

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.